Ч. 101. Львів, неділя 25. червня 1922. Почтову належність оплачено гуртом. Рік I.

ГРОМАДСЬКИЙ ВІСТНИК

Виходить о годині 7. рано.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно в краю 1200 М. ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол., Франції, Голяндії, Бельгії 10 фр. фр., Італії 10 лірів, Швайцарії 5 фр. шв., Німеччині 100 марок, Чехословаччині 30 корон ч., Болгарії 60 левів, Румунії 50 лей, Австрії 3000 корон. Зміна адреси 80 марок польських.

ОГОЛОШЕННЯ: Рядок дрібного друку або його місце в рубриці „Оголошення" 75 М., в „Надісланім", в „Оповістках" і некрольоги 150 М. Між новинками і в редакційній части 200 М., на першій стороні 300 М. За дрібні оголошення 20 М від слова: товстим друком подвійно. В неділі і свята 50% дорозче.

Один прим. 50 Мкп.

РЕДАКЦІЯ, АДМІНІСТРАЦІЯ й ЕКСПЕДИЦІЯ: ЛЬВІВ, РИНОК ч. 10

КОНЦЕРТИ „БАНДУРИСТА"

в користь голодуючих на Великій Україні

відбудуться в суботу 24 і неділю 25. червня 1922 р.

у великій салі Музичного Товариства ім. М. Лисенка у Львові

при співучасти Вп. П.: Д. БАНДРІВСЬКОЇ, поета М. ВОРОНОГО, Т. МАРТИНЯКА і Р. ПРИДАТКЕВИЧА.

ПРОГРАМА:

I.

1. А. Вахнянин: „Наша жизнь" — мужеський хор
2. М. Вороний: а) „Dies irae" б) „Хам і кат", баляда } виголосить автор.
3. В. Барвінський: „24 Псалом Давида" — барітонове сольо в супроводі фортепяну — п. Т. Мартиняк.
4. Ґріґ: „Пізнання краю" — мужеський хор в супроводі фортепяну.

II.

5. а) Шуман: Intermezzo es-moll б) Дебіссі: Rêverie в) Шопен: Etude f-moll } фортепянове сольо п. Д. Бандрівська.
6. Шуберт: а) „Tyra" б) „На гондолі" } мужеський хор.
7. Кореллі: „Folies d'Espagne" — скрипкове сольо — п. Р. Придаткевич.
8. Мендельсон: „Пеан в честь мистців" — муж. хор в супроводі фортепяну.

Диріґент: д-р В. Неділка. — Фортепяновий супровід: З. Лиско.

Початок о год. 8. вечером.

Вступ на суботній концерт за запрошеннями, які можна відібрати в книгарні Наук. Тов-а ім. Шевченка (Ринок ч. 10). Білети на недільний концерт можна набути в тійже книгарні, а в день концерту від 10—1 і 4—8 год. при касі (вулиця Шашкевича 5.).

Та вертаймо до гостей. Скілько їх пересунулося через Польщу в останніх трьох роках! І за кождим разом привожено їх також до кресового гроду — до Львова. Останні гості — італійські денникарі. Причина запрошення їх на турне по Польщі наглядна: італійська преса в останніх часах богато місця присвячує східно-галицькій справі. Отже запрошується представників італійської преси в гості, робиться для них театр, а опісля гості обовязані хвалити.

Італійських гостей привезено й до Львова.

„Пзеннік людови" про цю параду пише: „У Львові принимано Італійців торжественно. Після привитання на двірци поїхали гості оглядати музеї, де їм подавали інформації о. д-р Жила і п. Рахвал. По полудне відбувся обід в готелю Жоржа. Як звичайно, виголошувано принагідні промови. Опісля гості оглядали Таргі всходнє і рацлавицьку панораму, вечером були в театрі, відтак в касині і Літературно-артистичнім кружку, де знову йшли промови.

„А опісля, вернувши до Італії, будуть ці панове писати, як то їх щиро принимано в Польщі, та яка прецінь вона, ця Польща, убога і безладна. Так бодай зробили минулого року деякі англійські денникарі після повороту з Польщі.

„Пороги Польщі отвором для всіх. Та чому кождого гостя, що пише, приймати з парадами? Хороблива гостинність! Бо подумаймо тільки, що сталося би, як що так Італія або Швайцарія зачала би приймати всіх денникарів з торжественною помпою. Здається не стало би їм днів в році на таку роботу".

Несмачність цеї театральної політики підніс один одинокий соціялістичний денник. Та й то головна притока докору це, що гості їдять, пють, а опісля важуться писати про це, чого їм не показувано, що перед ними на парадах закривано, а що фаховому журналістови мимохіть впадає в очи, навіть тоді, коли він в гостинній неволі.

Таке трапилося з італійськими журналістами в Кракові. Один з них, о. Ромольо Муррі на банкеті зробив кілька уваг на адресу Польщі, м. и. сказав про потребу виховування почуття совісности. За це удостоївся від „Глосу Народу" докору, мовляв — Поляки справжні католики, а він модерніст. Як жеж, гості повинні тільки бити поклони! На неж їх привозиться...

Та наші сусіди смішности своєї театральної політики не бачуть.

Платіть партійний податок!!! Присилайте на адресу! „Краєвий Союз Кредитовий" у Львові, Ринок 10., вул. кн. ч. 5.000. Жертводавці понище 500 мп. будуть оголошені поіменно!!

Кружок У. П. Т. ім Б. Грінченка і „Україна"

уряджують

в неділю 25. ц. м на площі „Сокола-Батька"

ВЕЛИКИЙ ФЕСТИН

Львів, 24. червня 1922.

Театральна політика. Наші сусіди люблять привозити собі гостей з-за границі. Везеться їх з міста до міста, устроюється їм сценічні ситуації, йдуть пири і промови. А опісля гості мають обовязок хвалити. Так воно було здавна. Цей метод практикується й тепер. Одначе наші сусіди не все чемні, і прислуги своїх гостей зразу забувають, як що тільки вони поважаться кинути на їхню адресу слова правди. Один примірчик. Во время оно, а не було ще тоді Польщі, тільки були: на Сході великанський Сфінкс — царська Росія, а її сусідами Німеччина Гогенцолернів і Австро-Угорщина Габсбурґів, — Поляки возили по всіх своїх центрах славного критика — Ґеорґа Брандеса. Брандес був тоді на вершку своєї слави. Його „Течіями в европейській літературі XIX в." зачитувалася молодь усіх народів. Брандесом захоплювалися, як ніодним иншим літературним критиком. Захоплення творами Брандеса рівналося хіба захопленню російської інтелігенції в половині XIX в. творчістю Бєлінского. Тільки що Бєлінскій не вийшов поза межі Росії.

Брандес побував між Поляками, вжився в устроєну йому з хистом заінсценізовану атмосферу і написав пеан в честь Польщі. Його книжка про Польщу — чудова театральна рецензія, яку тільки потрафить написати син старої, відірваної від рідного ґрунту — жидівської нації. Бо тільки Жид потрафить з таким захопленням вживатися в окремі ситуації. І тоді для польської преси був Брандес „великим Данцем". Та прийшла всесвітна війна, воскресла Польща, в Брандесі заговорила кров предків і він сказав слово на тему: Жидівські погроми в Польщі. Що йно тоді польська преса зарепетувала: Брандес — Жид, Когенбрандес працює в користь „анонімового паньства". І коли в цім році культурний світ святкує 80-літні уродини великого критика, в Польщі ніхто не обзивається, бо Брандес станув в обороні Жидів в Польщі. Хоча Брандес більше зробив для популяризації польської справи, як кілька польських поколінь на купу. До речі — спеціяльно талановиті Жиди, які віддавали Полякам великі прислуги, або захоплені польською культурою — асимілювалися, не мали щастя до польських ласк. Якщо тільки поважилися мати окрему думку, зараз тикано їм під ніс їхнє походження. І що не намагався пок. Фельдман, відкривець „Молодої Польщі", зробитися Поляком в кождім цалю, коли поважився не годитися в якій небудь польській справі з більшістю, засоромлювано його походженням зі збаражського Ґетта Навіть перехід на католицизм нічого йому не поміг.

Вражіння з шестого Конґресу Міжнароднього Союза Товариств Ліґи Націй у Празі.

(Докінчення.)

Слідуючого дня відбулося засідання V-ої комісії, яка мала вирішити питання державно-правної окремішности Сх. Галичини. Західно українська делеґація мала реферувати справу. Простора саля комісії почала заповнюватись битком і слідно було велике заінтересовання присутних. Точно о год. 9-ій президент комісії д-р Рутґерс, член голяндського парляменту, отворив засідання і уділив західно-українським делеґатам голосу. Наступив спершу мій реферат про державно правне становище Сх. Галичини, опісля реферат д-ра Михайла Лозинського про історичні основи нашої державности. Відповідали нам польські делеґати гр. Лось і проф. Дембіньский, які головно оспорювали статут нашого Товариства, стараючися виказати в нім мнимі суперечности, покликуючися рівночасно на резолюції ухвалені нашим Товариством. Не тяжко було відперти їх закиди увагою, що основою принятя Товариства не є резолюції, тільки статут. Опісля почалася загальна півторагодинна дискусія, в якій забирали голос представники Англії, Франції, Італії, Го-

Пр. 184|22. В Імени Річипосполитої Польської! Суд окружний карний яко Трибунал пресовий у Львові рішив на внесок Прокураторії Державної, що зміст часописи „Громадський Вістник" ч. 95. з дня 18. червня 1922. в артикулі під наголовками: 1) „Перед студентським конґресом" в уступах а) межи словами „до створення" а „вільної, незалежної", б) від слів „З усіх боків" до „невольникови". 2) Політичний роман" в уступі від слів „Mutatis mutandis" аж до слів „відомі простори". 3) „Українська мистецька виставка" а) межи словами „европейської культури" а „жити і творити", б) межи словами „в стрілецьких окопах" а „Українська Мистецька Виставка" містить в собі вчинство злочину з § 65 а) зак. карн. узнав докончану в дни 17. червня 1922 конфіскату за оправдану і зарядив знищення цілого накладу і видав по думці § 493. п. к., заказ дальшого розширювання того друкового письма. Заразом видав наказ відвічальному редакторови тої часописі, щоби се рішення помістив безплатно в найблищім числі і то на першій стороні. Невиконання того наказу потягає за собою наслідки предвиджені в § 21 зак. друк. з 17. грудня 1862 Д. п. д. № 6 ex 1863, а іменно засудження за переступство на гривну до 400 Мп. — Львів, дня 18. червня 1922.

(Підпис нечиткий).

ляндії, Бельгії, Росії і ин., та всі війшлися на становищу, що Сх. Галичину належить уважати окремою державно-правною одиницею. Велике враження зробила палка промова п. Турея, члена французької делеґації, який з молодечим запалом станув в обороні наших домагань.

По дискусії V. комісія ухвалила знані з комунікату Товариства резолюції. Проти резолюції з означенням державно-правного становища Сх. Галичини, як окремої землі, голосувала тільки польська делеґація. — Резолюцію з домаганням як найскоршого вирішення східно-галицької справи ухвалено одноголосно.

Справа відійшла відтак до І-ої комісії, яка мала дати опінію що до приняття нашого Товариства. На засіданню сеї комісії (6. червня) виступив з закидами заступник Польщі д-р Поляк, який між иншими підніс, що осідок нашого Товариства є поза границями краю, та що ми повинні розвинути нашу діяльність в краю в порозумінню з иншими народами замешкуючими Сх. Галичину. На се вказано, що в президії нашого Товариства є заступлені національні меншости в Сх. Галичині: Поляки і Жиди (пос. Брайтер і д-р Вальдман, віцепрезиденти Товариства). На відкинення закиду, що Товариство не розпочало своєї діяльности в краю, прийшла нам на поміч польська прокураторія у Львові. Я предложив президії мою статтю „Про Товариства Ліґи Націй", оголошену на якийсь час перед конґресом в львівськім „Гром. Вістнику". Статтю ту польська прокураторія сконфіскувала за зазив до громадянства Сх. Галичини в справі пропаґанди ідеї Союза, які в першій мірі зміряють до загального помирення. Члени комісії з обуренням ствердили факт конфіскати, а президент комісії Ля Фонтен — прохав о внесення протесту проти неї, який відішле компетентним чинникам. По тім арґументі делеґат Польщі не забрав більше голосу й на внесення президії комісія ухвалила одноголосно — при здержанню від голосовання польського делеґата — приняття нашого Товариства до Союза. По подяці з нашої сторони провідники майже всіх делеґацій зложили нам щирі ґратуляції.

Вже підчас нарад комісії над нашою справою настрій членів конґресу змінився надсподівано на нашу користь. Не було вже сумніву, що наше Товариство буде приняте до Союза, а запропоновані V-ою комісією резолюції ухвалені. На засіданню конґресу в дні 7. червня справа пішла без ніякої опозиції. За приняттям нашого Товариства голосували отсі краї: (за офіціяльним альфабетом): Німеччина, Вірменія, Австрія, Бельгія, Болгарія, Китай, Естонія, Сполучені Держави Америки, Франція, Велика Британія, Греція, Угорщина, Італія, Японія, Голяндія, Польща (з формальним застереженням, якого президія не допустила), Швеція, Швайцарія, Україна, Німці з Чехословаччини, як складова частина чеської делеґації віддали оден свій голос за нами. Знаменне, що делеґат Польщі під натиском загальної опінії конґресу, уважав за вказане голосувати за приняттям нашого Товариства. Здержалася від голосовання Еспанія. Не зявилися до голосовання: Югославія, Чехословаччина, Румунія і Росія.

Резолюції V ої комісії ухвалено без ніякого спротиву. Реферувала їх делеґатка Анґлії вікомтес Ґледстон, велика наша приятелька, яку по рефераті саля нагородила невмовкаючими оплесками.

Шестий конґрес Союза Товариств Ліґи Націй, на якім було заступлено 25 держав з 300 делеґатами, закінчився повною нашою побідою. Ухвали конґресу дають нам не тільки великий моральний успіх, але також реальні здобутки. Поминаючи рішення конґресу стверджую че державно правну окремішність Сх. Галичини (Західної України) — приняття нашого Товариства до Союза дає нам місце в міжнароднім парляменті, в якім маємо не тільки право, але й обовязок виступати в обороні заступленої нами землі. Се першорядний реальний здобуток, який належить як слід оцінити і використати.

Належить піднести дальше солідарну і витревалу працю нашої делеґації, яка під проводом президента д-ра Р. Перфецького відповіла цілковито свому завданню. Особливо належить бути вдячним членам делеґації, які володіючи чужими мовами, увійшли в товариський контакт з чужими делеґаціями. Міжнародна арена вимагає безумовно знання чужих мов, яких, особливо в дуже важних товариських зносинах, перекладчиком заступити не можна. Офіціяльною мовою конґресу була французька з перекладом на анґлійське.

Вкінці належить віддати подяку проф. Сіровому, голові організаційного комітету конґресу в Празі, який віддав до диспозиції української делеґації окреме бюро і взагалі був на кождім кроці їй помічним. Прага принимала гостей величаво. Дали приняття: д-р Бакса, президент Праги, Торговельна Палата і д-р Бенеш, президент міністрів іменем уряду, виставлено для членів конґресу в „Народнім Театрі" оперу „Русалка" та улаштовано поучаючу прогульку до Пільзна.

Наша делеґація покидала „Золоту Прагу" з почуттям сповнення свого обовязку і з вдячністю за гостину браттям Чехам, але також із жалем, що політичні події поставили їх проти наших оправданих і справедливих домагань.

Відень, дня 18. червня 1922.

Д-р Олександер Марітчак.

При зміні адреси просимо не забувати подати і попередну свою адресу.

Українські справи.

Вибори до сойму на Підкарпатській Україні.

З Праги доносять, що вибори до сойму Підкарпатської України відбудуться ще в осени цього року. Супроти цього, що на Підкарпатській Україні є великий процент безграмотних, будуть приготовані окремі бюлетини для голосовання. Реченець виборів ще не визначений. (Рпр.)

Нова партія на Підкарпатській Україні.

Як подають з Ужгороду, на днях основано в Шаришськім окрузі нову „підкарпатсько русько дрібноземельну партію".

Справа будинку українського посольства в Берліні.

Чічерін відновив перед німецьким урядом заходи в справі передачі большевикам будунку українського посольства, набутого в 1918 р. урядом гетьмана Скоропадського. (Рпр.)

Присилайте жертви на будову памятника ІВАНА ФРАНКА до Краєвого Союза Кредитового Львів, Ринок 10., ч. вкл. кн. 40.000.

Велика Україна.

Ліквідація польського посольства в Харкові.

Варшавські часописи доносять, що польський уряд звиває своє дипльоматичне представництво в Харкові. Причиною цього має бути обмеження політичної самостійности радянської України. Польський представник в Харкові, Пуласкі, не верне вже більш на своє становище, а управляючий під цю пору посольством charge d' affaires Беренсон вертає з кінцем липня до варшавської централі. До цілковитого зліквідовання посольства буде його заступати Харват.

Семашко в Одесі.

З Москви доносять: Наркомздрав Семашко прибув до Одеси. (Рпр.).

Наслідком поширення полових недуг на В. Україні наркомздрав асиґнував значні суми на закупно відповідних медикаментів за границею. („Труд" ч. 126).

Присилайте складки на пресовий фонд на кн. ч. 30.000 в Союзі Кредитовім, Львів, — — — Ринок 10. — — —

Політика Ватикану у взаєминах із сов. Росією.

В останніх часах Ватикан звернув свою бачність на совітську Росію і заходиться пильно, щоби із свойого становища причинитися до підєму сего північнього велитня з його занепаду. Сі змагання Ватикану доторкуються також близько інтересів українського народу, тимто займаво буде подати до відома нашого суспільства, який відгомін находить політика Ватикану в заграничних дневниках, а між тим у дневнику „Temps".

Ціль Ватикану, пише „Temps", довести до зєдинення російсько-православної Церкви з римською, проявилася в письмі Папи до кардинала Ґаспарія з 1-го мая. Папа перенявся думкою, щоби наклонити великі держави до порозуміння з совітським правительством. Пій XI. висловив в тім письмі у своїм і своїх попередників імени „до населення, котре наслідком давних невзгодин розлучилося з катол. світом, горяче бажання свого вітцівського серця, щоби воно на лоні катол. Церкви знов стало учасником сеї єдности і сего мира, який випливає із спільної участи в святих містеріях". Апостольська Столиця бажає, щоби великі народи знов навязали взаємини з Росією. Пускаючи радо в непамять

Д-Р ВАСИЛЬ ЩУРАТ.

КУЛІШ — КУЛІШЕМ.

(Продовження).

Зідеалізованнєм реформаторської ролі Магомета серед Арабів з тенденцією утожсамлення його з автором не вичерпується зміст поеми. На се вказує й наголовок її. Поруч Магомета, навіть висше його ставиться поетом Хадиза, що опираючись на свойому богатстві, зуміла в чистій любови видерти переслідованого Магомета з хижих рук гонителів і дала йому спромогу сповнити своє високе призначеннє.

На світі не одна Марія Магдалина
Пророчими очима прозирала,
Що в нужденнім лиці сияла Божа [сила,
І на віки віків мир озаряла.
Хадиза сталася звіздою [на Востоці,
Новоявленною Зорею пра- [вди.
Не помирилася вона в сво- [їм Пророці,
Благовістителі любви й [одради,
Гонителі в людях олжі, лукавства, [зради.

За це, як і за те, що в любови корячись, Хадиза схотіла стати рабою в Магомета, щоб лиш його вивисшити, він, на висоті своєї слави ставши, підняв її до себе:

„Ти не раба, о, ні! владичиця ти [пишна.
Седітимеш у мене на престолі,
Як сонце осяйна, як божество ве- [лишна,
Свободна як той вітер в чистім [полі.
Устань, внемли і знай: Всевишньо- [го устами,
В моїм пості й молитві семидневній,
Благословен во вік союз любви [між нами,
Як дано зріть міні дива Едемні
В Аллаховій обителі надземній"

Згідно з навчаннєм Спноци, що благородний подвиг серця — любов, якої носителькою є женщина — творить чоловікови рай на земли, Куліш фіналізує враженнє викликане поступками Хадизи й Магомета таким образом природи:

Зраділи всі ховми у займищі Ха- [дизи,
І гори радостю препоясались;
Поля світилися, мов херувимські [ризи;
Іс сонцем любо води цілувались,
А небеса благі дивились-осміхались,

Виведений у стилю старозавітного ґенія, Ісаії, цей образ, документуючи спочуваннє природи з чоловіком, може явитись очам тільки таких одиниць, які є спосібні бачити вічну правду вселенної й підчинити свої вчинки вічному законови природи, не нарушуючи згоди з нею. Не спосібніж до того очі людий засліплених пристрастю противною вічному законови природи, т. є. любови.

Неспосібні узріти вічну правду очі засліплені ненавистю у всіх її видах, а передовсім шовінізмом і фанатизмом, нетерпимостю племінною і релігійною. Тим то воно зовсім природне, що Куліш, апотеозуючи подвижників вічної правди, яких уявив собі в особах своїх історичних вибранців, не може оставити без осуду представників олжі, брехні, яких бачив у темному православному попівстві — не лиш у православному, але і всякому иншому, як що воно забувши евангельський прінціп любови, забувши обовязок служити єдиному правдивому Богу, стане на службу земним ідолам, стане учителем ненависти, лукавства і зради.

В поемі „Магомет і Хадиза" поганським священослужителям дісталося від Куліша по заслузі.

Він напятнував їх раховане лицемірство, їх жорстокість у відношенню до противника, їх захланність сумежну з розбоєм. Досадну характеристику їх вложив Куліш в уста Хадизі, стривоженій непевностю в ожиданню Магомета з дороги:

О Господи! Твоя рука його спасає.
Спасе твоя міцна десниця й Маго- [мета
Сей світ у темряві сердець жор- [стоких,
І не радітиме запекла ворожнета
По капищах блискучих та високих,
Що, мов той гад в раю, в роскіш- [них вертоградах,
Звивається, сичить, жалом колише,
Ховає смерти яд в цяцькованих [принадах,
На праведність важенним духом [дише,
І присуди страшні народолюбцям [пише.

протирелігійну пропаганду совітів, уважає Папа своїм обовязком, принести пільгу російським католикам, а особливо уніятам на Україні, щоби довести відтак до зединення російсько православної Церкви з католицькою, а се було би найбільшим успіхом Ватикану від часу церковної схизми.

Нагода до зединення міліонів розлучених з катол. Церквою може не була ніколи такою корисною, як сьогодня. Православна Церква втратила свою царську голову, сю головну причину своєчасної розлуки і супроти большевицьких переможців не має наслідком своєї немочи ніякої поваги. Наслідком переслідувань і забору церковних дібр низше духовенство втратило основи єствовання, а нарід остає без душпастирів саме в тих часах, коли в своїй недолі найбільш потребував би матеріяльного і морального підйому та надії на красше життя. Розділ держави і Церкви, котра давала рівноправність усім релігіям, тим більше улекшує кат. Церкві її роботу, бо упривілейоване становище правосл. церкви не стоїть уже перепоною, а новий договір навпаки подає їй навіть певні користи.

З богословського становища стають перепоною до зединення прав. Церкви з католицькою лише незначні трудности. Кат. Церква признає стійність православних тайн і свячених духовних, отже одинока ріжниця міститься тільки в догмі непомильности Папи і послуху св. Отцю, і колиб дійшло до зединення, не потреба би змін літургічних обрядів, бо церковний обряд українських уніятів, зединених з Апост. Столицею, вже давнею признаний. Гадкою зединення рос. Церкви був перенятий уже Венедикт XV. і сим пояснюється його становище підчас війни. Затрівожений тим, що цар міг би був стати володарем Царгорода, Венедикт XV. був неприязнійше настроєний супроти Росії, як приязно супроти Німеччини. Як оден з пралатів недавно висловився: „Овлада Царгорода царизмом і настромлення хреста на св. Софії було би для католицизму східним Седаном. Тимто Ватикан радів з упадку царизму, бо сей був завсіди ворогом усякої релігійної свободи“.

Економічні змагання Італії до осягнення українського збіжа і вугля покриваються із змаганнями Апост. Столиці, котра вважає Україну широкою підвалиною для релігійної діяльности в Росії.

Знаменно, що папська помічна місія одержала від совітів паспорти під тими условинами, що поміж її місіонарами висиланими в Росію не буде ні одного Француза ані Англичанина. Досі мала Чехо Словаччина поручення на поширювання обсягу католицької віри, себ то підготовлювати на Закарпатській, Галицькій та Придніпрянській Україні творення нових уніятських громад. Польщі не можна було ужити до того ізза ворожнечі між Поляками й Українцями і ізза латинської літургії, коли тимчасом галицькі Українці, котрі задержали церкву, пословянську літургію, подібно як православні і східний обряд, надаються вельми до поширювання зединення між православними. Задля того український львівський митрополит Шептицький має у Ватикані велике поважання. Він є душею папської пропаганди, поборюваної з польського боку, і його піддержує могутно папський нунцій в Празі Мікора.

З такою метою розвинено пряму діяльність у самім Ватикані. Вже небавом після введення большевицького правительства 1 грудня 1917 основано в Римі конгрегацію для східних Церков, котра відтак перетворилася в справдішнє міністерство. Після розєму вислав Венедикт XV. апост. легата на Україну для розсліду релігійних відносин тамошніх і відносин населення до православія. Щоби уможливити придбання місіонарів для місій і поширити взаємини між православєм і католицизмом, установив папа вельми багато вивінований орієнтальний орден, до котрого можуть вступати не тільки римсько кат. священики, але й усіх обрядів греко-католицьких, навіть православні, котрі бажали би навчитися католицького богословія.

Бачимо з того, як Ватикан у своїм змаганню до зединення ріжних катол. обрядів Сходу ступає із степення на ступінь і скільки то сей величезний плян поширювання здобув нових можливостей наслідком приїзду російської делегації до Генуї.

Треба також згадати про вплив тих плянів. Російсько-православний клир з митрополитом київським і харківським. котрі і тепер пробувають у Сербії й Болгарії, думає про супротивну офензиву, що має метою навернення уніятів у Закарпатській Україні і в Чехії. З другого боку деякі польські круги затрівожені сею політикою Папи, котра може легко ослабити дотеперішній інтерес Ватикану для Польщі яко північної держави. Який успіх осягнуть сі змагання Ватикану, годі передбачити, але се певне, що совітам повелося здобути моральну підпору найвисшого значіння: підпору Апост. Престола.

Ол. Б-ий.

Як у поемі „Магомет і Хадиза“ носителькою правди (закона любови) є женщина, Хадиза, а Магомет тільки речником її й оборонцем перед темним гуртом жерців, так і в драмі „Байда Князь Вишневецький“ носительками правди є также женщини Вишневецька і Катруся, а Байда тільки речником правди й лицарем її.

Байда, що вмів напятнувати в Турків освяченнє хижацтва великим іменем Магомета, не був сліпий і, на жерело зла серед своїх псевдохристіян-земляків. Бачив він, що і в Московщині виновники зла „обстали трон високим муром, Премудрого зробили самодуром“. Безпощаднуж оцінку моральної вартости православного попівства дав такими словами:

Попа й у кіш козацтво не пускає,
А на шляху Татарському зустрівши,
На инший шлях негайно повертає.

Видко, інстинктовно відчувало зближаннє нещасть...

Не инакше задивляється на виновників затемнення розуму і пофальшовання віри лицарський визир. Дивуючись зраді козака Андибера, він каже:

...що за розум і наука віри!
О підла чернь! Куди тебе прова-
[дять
Обманщики, кудлаті лицеміри?

Як православному попівству, так і його орудю, тому козацтву, що йде за кличами пофальшованої християнської науки, не пожалував Куліш у своїй драмі батогів. Він в уста своїх героїв вкладає на них такі епітети, як „орда“ або „дикі Печеніги“, а його Байда дає найкращий вислів поглядови Куліша на козацтво опановане кличами православного попівства, кажучи:

Поки козацтво буде воювати
Мечем та полумєм, як військо дике,
Ми на Вкраїні будемо вбачати
По всіх шляхах руйновище велике.
Мов той пожар, що котиця по ниві
Безрозумна почезне, зникне сила,
І прийде ниву хтось чужий орати,
І буде в плуг козацтво запрягати.

При погляді на минуле — це пророкованнє не було трудне. Але важне воно може бути ще сьогодня — перед невідомим будучим.

(Продовження буде).

Огляд анґлійської преси.

Росія. В статті п. з. „Russia and the United Front“ в „Daily Herald“ із 6. с. м. H. N. Brailsford співробітник робітничих видавництв і редактор „Nation“, звертається з чемненьким докором до російських комуністів, що їх нетакт перебив одноцільний фронт трьох Інтернаціоналів.

Причин на їх оправдання дошукується в „анархістичнім боягузтві“ есерів, що зорґанізували атентат на Леніна в 1918 р., в трактованню вязнів політичних, в неформальностях при процесі обжалованих есерів; кокетованню з капіталізмом для економічного визволення російського пролетаріяту; в знесенню свободи слова і преси, навіть такої, яку толерував „капітал“; та „убийстві людського духа“, яке було оправданим за часів реакції, але тепер не повинно дальше бути трактованим.

Отся стаття, яка наробила дещо розголосу в пресі, як зворот в політиці „Labour Party“, написана Brailsford-ом перед виїздом до Німеччини (5. VI 1922) мабуть в звязку з пляном утворити один спільний орган трьох головних трудових організацій: 1) Спільництва, 2) Trade Unions і 3) Labour Party — N. B. „Daily Herald“ має 1 000 дефіциту тижнево і небавом упаде.

Большевизм і Церква. Наводячи довгий ряд примірів знущання над російською церквою, „The Times“ з 9. VI. с. р. зазначують, що до тепер большевики не сміли вдарити безпосередно на церкву. Тепер зважились однак знищити сю інституцію і поступають при сім з цілою характеристичною безоглядністю і підступним лукавством.

Проти сего акту запротестувала Християнська Церков поза Росією. Підніс голос також архієпископ Кантерберський і почув за те від Красіна слова обиди і афронту. Отсе повинно врешті отворити очі Англії, що до тепер дивилась мовчки на звірства.

„Конференція в Газі“. Супроти неповодження в Генуї і становища Франції насувається питання, що буде з конференцією в Газі. Французи ставляться до неї ворожо; Німеччина виключена; Америка ставиться до справи пасивно; большевики візьмуть участь не скорше, як прочі держави усталять свої пляни. Одинокою вихідною точкою може бути покликання до праці комісії, що малаб розслідити відносини в Росії і наслідки совітського режіму. Проти цего большевики не мають морального титулу запротестувати. („The Times“ 5. VI. 1922.)

Конґрес Спільництва в Брайтон. Згідно з принятим звичаєм, в часі Зелених Свят відбувся річний конґрес кооперативних стоваришень в Англії. В найбільшій публичній салі купелевої місцевости Brigthon, зібралось 1.600 делегатів кооперативних стоваришень з усіх закутків Англії і Шкоції. Нарадам проводила п-ні Evelyn Daries. Крім делегатів, що репрезентували понад 1000 спілок було богато гостей, так що число присутних переходило 3000.

Президентка в інавгураційній промові зазначивши, що зібрані представляють головно інтереси консументів, піднесла кілька важних фактів. Капіталізм переходив послідними літами сувору крізу. Які з того наслідки? Ми були свідками, що консументови прийшлось поносити величезні жертви для заспокоєння сліпих самолюбних інтересів підприємств обчислених на зиск. Та мимо своєї переважаючої сили капіталізм не зміг привернути міжнародного торгу, хоч намагався визискати прикре становище робітників і усталити свій автократизм.

Супроти цего надії і змагання звернулись в сторону Спільництва.

Ідеї демократичної влади (контроль) і виключення зисків, що становлять основу спільництва, роблять спільництво на скрізь революційним рухом, що не знає і не признає компромісів, та кладе постепенно нові підвалини під промислову культуру. Висказ, що „через діяльну участь в своїх власних продуктивних і торговельних спілках, робітничі кляси можуть безкровною боротьбою побороти капіталізм і відібрати йому ґрунт з під ніг“, не є зовсім фразою, але реальною дійсністю.

Кличем цілого робітничого світа є заступлення капіталізму промисловою демократією, що продукуватиме для заспокоєння потреб. Кооперація саме заходиться тепер коло витворення такого некапіталістичного ладу суспільства.

Ідейно, фінансово і промислово успіхи суспільства не заперечені. Завдяки осторожній господарці спільництво нагромадило величезні резерви, що дали йому змогу передержати промислову і торговельну крізу, істнувати серед нечуваного безробіття і ще й допомогти углекопам сумою 605.719. Також методи діловодства і організації в спільництві показуються кращими, чим в капіталістичних заведеннях.

Одним з проблємів, які тепер виринули перед спільництвом є утворення власних пресових (щоденних) органів. Сю проблєму намагається розвязати англійський робітничий світ злукою трех найповажнійших організацій: Trade Unions, Labour Party і Cooperation.

Труднійшою без порівнання показується розвязка торговлі. Через утворення спільницького і міжнародного гуртового Союза, котрий реґулював би надвижки товарових припасів і розділював би їх між нації, уряд остав би під управою національних репрезентантів демократії, що витворює добро і сама його споживає. Міжнародна торговля і її інтереси стали би відтак найважнійшим звеном братерства народів, місто бути, як до тепер, костю незгоди.

Промовляли рівнож заступники Бельгії (V. Servey), Німеччини (T. Кавфманн), Грузії (A. Gugushwili), Росії (д-р В. П. Половцев); сей запевняв, що совітське правительство признає спільництво найважнійшим заборолом проти капіталістичного визиску; піддержує його всіма силами (!)

Порушено відтак справу реорґанізації Міжнародної Кооперативної Унії і спільничої пропаґанди та освіти.

(На основі звітів: „Te Times“, „Daily Chronicle“ і „Daily Herald“)

Кружок У. П. Т. ім Б. Грінченка і „Україна“
-уряджують-
в неділю, дня 25. ц. м., на площі „Сокола-Батька“

Великий Фестин.

В програмі м. и.
Великі мячеві змагання:
„Поділля“ — „Україна“
Відчайдення украденого щастя
О год. 8. вечером ціла публика кричить з радости.
1802 Вступ 300, 200 і 100 мп. 1—1

З польських справ.

Компроміс в справі виборчої ординації.

В польському соймі прийшло помік польськими клюбами усіх кольорів від Н. Д. до соціялістів до компромісу в справі виборчої ординації.

Цей компроміс зясовується в тому, що скількість мандатів буде побільшена о 24, значить сойм обійме 432 послів; ті додаткові мандати припадуть тільки на виключно польські округи. Партії можуть користати з т. зв. „державної лісти“ тоді, коли в поодиноких

округах дістануть 6 мандатів, при чому в користь державної лісти підуть усі рештки голосів позисканих в округах з тим, що з державної лісти може претендувати дана партія на стільки мандатів, скільки одержала з виборів. Помимо цього компромісу, поодинокі клюби не резиґнують з поправок, які піднесуть на нарадах пленум.

Новий союз.

Група П. С. Л. вислала до представника соймових клюбів „Визволенє" і „Звйонзек Рад Людових" письмо спільного фронту проти зусиль польської реакції.

Непорозуміння ізза Східної Галичини.

Як довідується „Хвіля", одною з причин непорозуміння поміж Пілсудским і Скірмунтом є справа Сх. Галичини. Скірмунт після повороту з Ґенуї станув на становищи, що „полагодження внутрішнього устрою Східної Галичини належить відложити на пізнійший час, коли вдасться позискати від великодержав признання прав Польщі до цього краю". Цей погляд не одержав апробати Пілсудского, котрий має бути такої думки, що Східна Галичина повинна одержати автономний статут вже тепер цілковито незалежно від дипльоматичних старань, змагаючих до признання східної границі Польщі.

Австро-польський банк.

Віденська преса доносить, що б. австрійський міністр фінансів др. Леон Біліньскі одержав від уряду концесію на відкриття австро-польського банку. Др. Біліньскі разом з ґрупою капіталістів, промисловців і польських обшарників получився з віденським банком Роберт Ґольдшмід і Комп. в тій цілі, щоби закласти австро-польський банк.

АДВОКАТ І ОБОРОНЕЦЬ В КАРНИХ СПРАВАХ

Д-р Евген Давидяк

веде канцелярію 1—4

у ЛЬВОВІ, вул. ВІРМЕНСЬКА 19.

Стріча Л. Джорджа з Поанкаре в освітленню французької преси.

Дня 20. ц. м. повернув Поанкаре з Льондону до Парижа, після чого зложив звіт про свої враження французькій раді міністрів, що зібралася в елізейській палаті під проводом Мільрана. З приводу цего пише „Тан", що побут Поанкаре в Льондоні витворив корисну атмосферу для дальших переговорів між Францією і Англією.

Мілєт оповідає в „Парі Міді": Підчас одного із принятть в Льондоні, поставив Поанкаре два чи три політичні запитання Л. Джорджови, котрий своєю відповідю розвіяв деякі сумніви. Після відходу Поанкаре сказав Л. Джордж до свойого секретаря: „Не буду з тої цілої історії мудрим. Здається мені, що ми були одної думки що до Гаґи. Чому, до біса, ніхто мені про це не сказав?"

„Кабльоґрам" відповідаючи бажанням фінансових кругів, намагається переконати читачів про значіння льондонської стрічі. Він впевнює: Неосяжности грали знову велику ролю в політичній комедії, ролю, якої наслідки скоро покажуться. Ґазета стверджує, що в репараційних питаннях наступило замітне зближення між французьким і анґлійським становищем. Л. Джордж признав конечність удержання загрози санкції а Поанкаре згодився з тим, що деякі міри проти Німеччини мусять бути заряджені спільно.

Скрайно націоналістична „Лібр Пароль" заявляє, що всі гарні слова не змінили нічого в стремліннях анґлійської політики, яка змагає в першу чергу до якнайбільшого поширення анґлійської торговлі і усунення всякого суперництва на континенті. Франція мусить іти по лінії власних інтересів і рішитися вести „специфічну і виключно французьку політику".

„Журне індустріель" пише: Повне узгіднення інтересів між Францією і Анґлією є немислиме. Це скорше можливе між Францією і Німеччиною. Між Францією і Анґлією може дійти тільки до обмеженого поровуміння. Зате є дуже бажаною річю аліянс почувань і принципів або аліянс цивілізації між Францією і Анґлією.

„Тан" навязуючи до справ репарації завважує, що контроль німецької фінансової політики не дає ще ніякої розвязки цего питання. В найліпшім разі Німеччина може дати розвязку. Розвязку може в найліпшім разі підготовити Німеччина. Репараційну проблєму можуть розвязати тільки великі кредитові операції. Треба уможливити міжнародню позичку, инакше контроль доведе тільки до неґативного висліду, себто дасть нагоду до „нових санкцій".

Для Франції не булоб злишним, порозумітися з Анґлією що до передання цеї справи репараційній комісії до полагодження. А що Франція має в тій комісії лише один голос на чотири, можна дійти до позитивних вислідів лише порозумівшись наперед з Анґлією. Якщо не знати, як довго Анґлія попирати ме Французів, булоб вказаним не покладати всіх надій на міжсоюзницьку акцію.

Совітська Росія.

Карієра Леніна скінчена.

В анґлійських торговельних кругах потверджують, що коли в стані здоровля Леніна не зайде корисний зворот, треба вважати його політичну карієру скінченою. Ленін не є спаралізований, але терпить на нервовий розстрій, сполучений з таким занепадом памяти, що після пяти мінут не тямить, що до него говорили. По приватним інформаціям одного з його прибічних лікарів Ленін терпить на висхнення хребетного стрижня.

На конференції між Л. Джорджем і Поанкаре обговорювано також внутрішні відносини в Росії і зазначено, що недуга Леніна може викликати в Росії скорий розвиток нових подій.

Красін в Москві.

Дня 14. ц. м. до Москви прибув Красін.

Німецьке товариство в Москві.

„Труд" (ч. 128) доносить, що в Москві зорганізовано німецьке науково-технічне товариство.

Помещики вертають на свої маєтности.

„Рабочая Москва" (ч. 99) пише, що в московській губернії поміщики почали вертати на свої маєтности, які совітські установи називають офіціяльно „трудовими хозяйствами".

Сов. Росія і Швеція.

Як доносять з Москви, большевицький представник Керженцев в розмові із співробітником „Соціял Демократен" заявив: „Тому що Швеція відмовилася ратифікувати російсько-шведський договір, зносини поміж Швецією і Росією погіршилися і відкликання наших замовлень в Швеції неминуче".

Евакуація дітей.

По донесенням з Москви, евакуація дітей з голодуючих областей покінчена. З цих областей вивезено загалом 250 — 300 тисяч дітей.

Шліть жертви на будову памятника на могилі Леся Мартовича до Пов. Тов-а Кредитового „Віра" в Раві Руській

Дописи з краю.

Рави руська.

Ще відбудова краю. — Гайдамацькі бомби в Угнові.

Доходження в справі надужить в тутешному бюрі Відбудови покінчилися небажаним для кресових будівничих вислідом. Викриті надужиття йдуть в грубі міліони і далеко перевисшають зібрану в цілій східній Галичині данину. Виновники вправді під ключем, але хто покриє заподіяні ними шкоди? Селяни побоюються нової „добровільної" данини з того приводу. Не вірять, щоби лише одна равська Відбудова так рехтельно край відбудовувала.

— Так пани ґаздують на нашій земли — бідкають мужики. — Одні з хлопа шкіру друть, а другі крадуть! І коли цьому край буде?

І дійсно за мальверзації в равському бюрі Відбудови попали в тюрму виключно урядники — Поляки, в розумінню селян „пани". Одинокого Українця інж. Михайла Підгорецького виправдали як непричасного надужиттям і передали йому діловодство бюра по арештуванню Францішка Маршаловича.

Угнівська поліція державна вичитавши в „Codzienn-ій і „Wieku" ч. 6305 про українсько - большевицький замах на її будинок, пильно пошукує підложеної бомби, щоби показати реклямовану цими органами „przytomność umysłu". Цікаво знати, з відки ці два „поважні" органи черпають такі інформації?

Я. К.

Знесіння під Львовом.

Занедбане що до національної роботи передмістя Львова Знесіння зачинає проявляти дещо життя. — Дня 21. мая ц. р. відновлено читальню „Просвіти", а дня 18. черня відбувся заходами виділу цеї читальні концерт Т. Шевченка, на якому крім промови секретаря п. Янева виступив зі своїми гарними продукціями бандурист Щербина. Свято згуртувало дуже малу скількість громадян, та виділ як і охоча до роботи тамошна молодь дає запоруку, що при добрій волі і енергії вдасться їм побороти байдужність громадян Знесіння та згуртувати при читальні більше чим досі число членів. *С. С.*

Голосно велике м. Львова.

Шевченкові роковини.

В недавно відновленій читальні „Просвіти" при згуртованню в головній мірі молодших громадян відбулося в неділю 18. ц. м. Свято Шевченкових роковин. На програму концерту склались чотири співи місцевого хору, три деклямації дівчат, святочна промова проф. Лукіяновича й на закінчення живий образ. Хор має дуже добрий матеріял голосовий, й коли зважити, що зорґанізовано його протягом не цілих двох місяців, то успіхи з цеї праці як на початок дуже гарні. Побажатиб тільки, щоби при дальшій праці хор став окрасою і взірцем підміських читалень. Також деклямації припали слухачам незвичайно до вподоби. Святочної промови, виголошеної популярно та навязаної до відносин, серед яких довелось жити і працювати Шевченкови, як також до нашої історії, присутні слухали з увагою.

Найкращою частиною концерту був живий образ, уладжений з незвичайним смаком в доборі типів, красок та в угрупованню. Присутність і співпраця місцевої інтеліґенції дає запоруку, що організаційна праця в селі на добрій дорозі. Від філії „Просвіти" у Львові привітав святочну Громаду п. Янів.

Лисець пов. Богородчани.

Закриття читальні „Просвіти".

Дня 19. ц. м. явилась в льокали читальні „Просвіти" в Лисци поліція і доручивши письмо староства про закриття читальні, перевела точну ревізію в льокали читальні. Ревізію перевів комісар поліції в асисті двох поліцаїв з Богородчан. Розуміється, як звичайно, нічого не найдено, мимо довгого шукання за якимись тайними актами або брошурами.

Доручене письмо звучить:

Starostwo Bohorodczany. L. 46[?]. Bohorodczany, dnia 13. czerwnia 1922. Do Szanownego Wydziału Czytelni „Proświty" do rąk przewodniczącego p. Józefa Pirogа s. Fedora w Łyścu. Ponieważ stwierdziłem, że Szanowny Wydział Stowarzyszenia czytelni „Proświty" uprawia od dłuższego czasu politykę, czem przekracza zakres działania powyższego stowarzyszenia, jako światowego, 2) że w dniu 3 maja 1922. urządził w lokalu Czytelni zebranie publiczne bez przepisanego w §. 15. ustawy z dnia 15. listopada 1867. dz. u. p. Nr. 134. zawiadomienia o niem tutejsze Starostwo, 3) że nie posiada statutu zatwierdzonego przez b. Namiestnictwo względnie Województwo, przeto w myśl §. 28. powołanej wyżej ustawy zawieszam czynności wymienionego na wstępie Stowarzyszenia i wzywam Szanowny Wydział, aby wszelkie czynności natychmiast zastanowił. — Starosta: Murczyński m. p

Наведені причини закриття зовсім безпідставні і не відповідають дійсности. Найважнійше, що 3. мая ц. р. ніяких зборів не було і подана дата полягає на цілковитій фікції. Зате читальня уладила була дня 21. мая ц. р. свячене для членів, де не принято ніяких ухвал, а чейже свячене не підпадає під поняття зборів.

Староство закидує брак затвердженого статута. Читальня в Лисци істнує більше як 20 літ і те саме староство, котре дуже добре це знає, що читальня істнувала перед війною, сьогодня само собі перечить. Місточко Лисець було через війну цілковито знищене і розуміється при тім пропали всі акти читальні. Як би староство мало добру волю, то з легким трудом навіть в своїх актах знайшлоб дані затвердження статуту, евентуально в актах намісництва.

Щ ручина.

На день 6. червня ц. р. заповіджено відкриття курсу для діловодчиків кооператив щирецького повіту, який має відбутися в сали „Народного Дому" в Ланах. Дня 21. квітня наспіло письмо зі староства львівського. Ч. 24229/22 датоване з 10. червня, в якому повідомляється, що прошення о дозвіл на відкриття курсу передане зістало Кураторії округа шкільного у Львові як компетентного до уділювання дозволів на ведення курсу.

В Бродках незвичайно розвинений рух народний. Загальні збори читальні „Просвіти" відбулися 5. лютого ц. р. в шкільній сали. Читальня числить 100 членів і посідає стотисячний капітал. Збори рішили будову власного дому та будову памятника упавшим героям коштом 120.000 мп. Памятник вже спроваджено і в найблищих днях відбудеться його відкриття і посвячення. Як делеґати філії „Просвіти" в Щирци явилися п. Володимир Могильницький і п. Стефан Книш

Зборами проводив місцевий парох о. Максим Коверко.

В Ланах відновлено читальню „Просвіти“ в червни 1921 року та вибрано новий виділ, якого головою є п. Могильницький Володимир зі Щирця.

Основано при читальни аматорський кружок під проводом студ. Стецькова Василя. Кружок цей видав до тепер 3 вистави в Щирци і 5 вистав в Ланах, які дали немалий дохід на будову власної сцени та на „Рідну Школу“. Підготовляються нові вистави. Заходом кружка видано 2 вистави замісцевими кружками.

РІЖНІ ВІСТИ.

Англійський альтруїзм.

Льойд Джордж, промовляючи на зібранню методистів сказав між иншим таке: „Не є легко переконати другі народи про дійсні причини участи Англії у світовій війні. Загальним поглядом є нині це, що Англія мала тут на ціли виключно матеріяльну користь. Твердять, що Англії ходило тільки о супремацію на світових торговельних ринках і о забезпечення своїх територій.

Таке твердження не є слушне. Англія приступаючи до воєнної акції, мала на ціли тільки оборону слабих перед сильними. І тільки це було одинокою причиною, що Англія рішилася взяти участь у світовій війні.

Тафт у англійського короля.

З Льондону доносять, що англійський король приняв був. президента Зєдинених Держав Тафта. Приняття відбулося в дуже святочний спосіб.

Англійське становище в справі Сходу.

„Дейлі Нюз“ доносить, що відповідь французька в турецькій справі вже наспіла до Льондону. „Дейлі Телеґреф“ довідується, що Англія стоїть на становищу вільної руки в справі Сходу.

Вибори в Ірляндії.

До тепер відомо 118 вислідів з виборів. Вибрано 55 приклонників англійсько-ірляндського договору, 33 републиканців, 15 членів робітничої партії, 9 незалежних і 5 членів партії рільників. Вислід виборів в 10 округах ще до тепер не відомий.

Америка обмежує маринарку.

З Уошінґтону доносять, що сенат приняв закон, який передбачує зменшення жовнірів маринарки на 80.000 і зниження кредиту на воєнну маринарку о одну трету буджету минулого року.

Зворот сконфіскованих маєтків.

З Уошінґтону доносять, що Зєдинені Держави виготовлюють проєкт закона, силою якого привернеться австрійським і німецьким підданим около 30.000 маєтків, що їх забрано в часі світової війни.

Поанкаре грозить.

„Пті Парізієн“ доносить: При виміні нот між Францією і Англією на тему можливости відокремленої акції, обстоював Поанкаре право Франції що до примусових зарядженъ по думці ст. 18. дод. 2. VIII. части версайльського договору. По думці цеї статті Франція може сама видати примусові зарядження. Поанкаре заявив, що Франція вжиє цього права на випадок, коли аліянти не згодяться на спільне поступовання з Францією при переведенню постанов репараційної комісії.

Після стрічі Поанкаре з Л. Джорджем.

„Іде Насіональ“ доносить з Льондону, що конференції Поанкаре з Льойд Джорджем довели до злагодження ситуації. Загальне вдоволення викликала в Льондоні заява Поанкаре, що Франція є за ревізією ангорського договору і що він сам не зарядить нічого в справі примусових протинімецьких санкцій, без попередного порозуміння з Льойд Джорджем.

Дволітня військова служба у Франції.

Франкуський міністер війни вніс в парляменті проєкт двохлітньої військової служби.

Міністеріяльну кризу в Німеччині усунено.

„Матен“ доносить, що міністеріяльну крізу в Німеччині усунено завдяки становищу людовців, котрі згодилися на фіскальний компроміс. Разом зі соціялістами пропонують вони поправку до закона про примусову позичку в цім напрямку, щоби високість позички виносила міліярд марок в золоті. місто 60 міліярдів в банкнотах. Позичка буде відкрита 1. падолиста с. р.

Загострення німецько-еспанських торговельних взаємин.

Німецька преса висказує свій жаль ізза загострення торговельних взаємин німецько-еспанських. Це грозить німецькому експортови великими втратами. Останні переговори в Мадриті розбилися.

Віктор Емануель в Данії.

Вчера пополудни відбулося офіціяльне приняття італійської королівської пари через місто Копенгаґу. Вечером відбувся в замку святочний банкет, де крім італійської і данської королівської пари з родиною, були також представники дипльоматичного світа, і представники цивільної та військової влади. Данський король виголосив промову в честь гостей, де підчеркнув вплив Італії на розвій науки і штуки в Данії. Король Віктор Емануель зазначив у відповіди, що не може опертися одушевленню на вид високої культури Данії у всіх проявах життя. Відтак підчеркнув шляхотну і гуманітарну акцію Данії в часі війни, як також теперішну її діяльність, на полі відбудови Европи і утревалення миру серед европейських народів. В часі бенкету розмовляв італійський король з данськими міністрами, а король Християн по розмові зі Сканцером надав йому орден Великого Хреста Данії і орден Великого Хреста Ісляндії.

Замах на маршалка Вільсона.

Виновниками замаху на маршалка Вільсона є два молоді Ірляндці, яких після довшої боротьби з поліцією арештовано. Боронилися револьверами, а один з них хотів відобрати собі життя. Належать до терористичної ґрупи шінфеніянців. Вільсона ненавиділи шінфеніянці за те, що виладив був плян розоруження ірляндських партизантів, а в останнім часі публично заявив, що є противником мирової політики Л. Джорджа.

Динамітовий замах.

В Будапешті виконано в ночи на 23. ц. м. динамітовий замах на будинок „товариства пробуджених Мадярів“. Під браму були підложені бомби, що вибухли з великим гуком, який було чути в цілім четвертім окрузі. Вибух знищив браму і висадив усі вікна в сусідних домах. В будинку находилось 4 людий, з котрих одного ранило. Виновники замаху незвісні.

Памятайте про пресовий фонд „Громадського Вістника“! — Жертви проситься слати до Краєвого Союза Кредитового у Львові (Ринок ч. 10.) на біжучий рахунок „Громадського Вістника“.

Конференція в Ґазі.

Склад совітської делеґації.

Як доносять з Москви, повний склад совітської делеґації на гаґську конференцію буде такий: голова делеґації Фінкельштейн-Літвінов, члени делеґації: Раковський, Крестиньский, Красін і Сокольніков, експерти: Л. Смирнов, Г. Лашкевич, Б. Штейн. К. Вусатов. А. Петровський, Е. Криленко, В. Бронская, В Марк, Е. Левицька, Ж. Ротфельдт і Паскаль.

Засідання підкомісії.

Дня 22. ц. м. відбулося перше засідання підкомісії для підготовання праць конференції. В понеділок відбудеться перша стріча з совітськими делеґатами.

Після замкнення вступної конференції польський посол Собаньскі вернув до Брукселі. (ПАТ).

ТЕЛЕҐРАМИ.

Апробата рапалійського договору.

Берлін. (ПАТ.) Державна Рада апробувала договір заключений в Рапальо.

Після вбивства марш. Вілсона.

Льондон. (ПАТ.) Авас. Детективи перевели ряд ревізій у дільниці, замешканій шін феніянцями. Найдено оружя і бомби.

Белфест. (ПАТ.) Авас. Вістка про вбивство марш. Вілсона викликала тут велике порушення. Побоюються нового проливу крови.

Відень. (ПАТ.) „Н. Фр. Пр.“ звідомляє з Льондона, що промовляє за цим, що атентат на марш. Вілсона був ділом ірляндських екстремістів. Він був приклонником найгострійших військових засобів для здавлення заворушень. Щодо цього був противником Л. Джорджа. В маю мав Вілсон заявити Льойдови Джорджови: „Ви подали руку вбийникам; я скінчив з вами“.

Деблін. (ПАТ.) Райтер. Ґріфіт зложив заяву, в якій явнайгострійше осудив убивство маршала Вілсона.

Льондон (ПАТ.) ВКБ. Убийник марш. Вілсона О'Брієн має 24 роки. Сконстатовано, що О'Брієн і О'Кенелі були без зайняття і не мали постійного місця замешкання. На тілі маршала найдено рани від трьох куль, з котрих одна поцілила маршала в ногу, а одна в рамя.

Льондон (ПАТ.) Премієр Ульстеру Крейґ заявив учера в півн.-ірляндськім парляменті, що марш. Вілсон згинув за справу Ульстеру. Вбивство Вілсона є для Ульстеру катастрофою. Всетаки Ульстер не тратить надії і дальше працюватиме для ідеалів, для котрих Вілсон посвятив своє життя.

Ліфилд (ПАТ.) Радіо. З приводу вбивства марш. Вілсона, англійський король і королева та престолонаслідник переслали вдові по убитому вислови горячого співчуття.

За зміну большевицької конституції.

Айльвезе (ПАТ.) З Москви доносять, що нарком Осінський представив проєкт зміни большевицької конституції, згідно з котрим всеросійський виконкомітет взорувався би на західних конституціях. Предс. комітету Калєнін мав би мати становище як през. Райхстагу, а предсідатель Ради наркомів функції державного канцлера.

Сканцер їде до Парижа.

Бордо. (ПАТ.) Радіо. По стрічі з Л. Джорджем в Льондоні Сканцер виїздить до Парижа, щоби порозумітися з Поанкаре.

Полонення б. през. Кантону.

Ганновер. (ПАТ.) По звідомленням з Ню-Йорку, б. президента кантонського правительства Сун-Ят-Сена взяли в полон получені китайські війська і помістили на китайському кружляку.

Справа Анатолії.

Льондон. (ПАТ.) Райтер з Царгорода. Мустафа Кемаль Паша виїхав з Ісміда, щоби в головній кватирі проводити на засіданню воєнної ради. Він заявив перед виїздом, що справу Анатолії можна полагодити лише з оружям в руці.

Німеччина і Росія готовляться до війни?

Париж. (ПАТ.) В дискусії над законом в справі воєнної служби б. мін. війни Лє Февр заявив, що Німеччина зовсім не є розоружена і готовиться до відплатної війни. Тому бесідник домагався провізоричного вдержання 2-літн. військової служби аж матиметься 100.000 новобранців. Справоздавець Фабрі заявив, що Франція повинна цікавитися положенням на російсько-польській границі, бо згідно з незаперечними доказами армія з 85.000 люда може не зовсім добре зоружених, але знаменито зорґанізованих стоїть від Петрограду до Київа. Палата відкинула 551 голосами проти 9 поправку Лє Февра, а 340 проти 253 установила час військової служби в 30-літ. періоді на 18 місяців в активній службі, 2 роки в активному поготівлі, 16 і пів року в резерві та 10 літ в краєвій обороні.

Страйкові заворушення в Ілінойс.

Льондон. (ПАТ.) Райтер доносить з Герінс (Ілінойс), що підчас наступу 5.000 страйкуючих вуглекопів на дім Вуглевого Товариства, вбито 15 осіб, а ранено більше як 20. Більшість убитих це арендарі копалень.

НОВИНКИ.

— **Конфіската.** Вчорашне число (100) „Громадського Вістника“ з д. 24. червня 1922 сконфіскувала львівська прокураторія за наголовок і докінчення вступної статті та за уривок в дописі „З Долини“ в рубриці „Дописи з краю“. (48).

— **Українська Мистецька Виставка.** отворена в салях Музея Наукового Тов. ім. Шевченка ул. Чарнецького ч. 24. І. пов. щодня від 10. год. ранку до 6. вечером.

— **Терор з долини і з гори.** З часів австрійської конституції лишилися ще декуди на стаціях і в вагонах дуже рідкі останки давних оголошень в українській мові. Це дало притоку польській організації, що йде отверто на винищення всего українського сліду на нашій земли, до вислання в міністерство ось якого письма: „W ostatnich czasach pojawiają się coraz częściej w okręgu Dyrekcji Lwowskiej i Stanisławowskie napisy w pociągach i odbitki pieczęci w języku „ukraińskim“—hajdamackim czyli bandyckim. Nie chcemy nawet przypuszczać, by rozkazy w tym względzie wychodziły z Warszawy i przypuszczamy, że przyczyną są liczni Żydzi i Rusini, znajdujący się w obu wymienionych Dyrekcjach, za których inicjatywą powstaje ta dwujęzyczność szkodliwa dla Państwa. Trupy poległych naszych braci w obronie Wschodniej Małopolski i pomordowanych w straszliwy sposób ofiar złoczowskich w spadku przekazały nam bezwzględną walkę z mordercami. Przysięgę złożyliśmy na ich grobach, czuwamy, a Was, kierujące organa upraszamy o niewspieranie naszych śmiertelnych wrogów. Czuwaj! — Młodzież polska. —We Lwowie w grudniu 1921 roku. Za zgodność z oryginałem: Naczelnik kancelarji Min. kol. żel. Kowalski m. p. Відпис сего письма переслало міністерство до дирекції державних залізниць у Львові і Станиславові до оправдання з дописею: Tajne!

M. K. Z. L. T. 1515. Warszawa 10. maja 1922. Polecа się niezwłocznie zdać relację w sprawie umieszczenia napisów urzędowych, jakoteż pieczęci w języku małoruskim (ukraińskim). Naczelnik wydziału Bogdanowicz. Обі дирекції мали в своїх відповідях на все заклястись, що їм ніколи і на гадку не приходило видавати які небудь письма в українській мові.

— **Спішіть по запрошення і білети на концерт „Бандуриста“** з користь наших Братів, що гинуть з голоду на В. Україні! Тим сповните велике діло милосердя, бо виратуєте неодного від голодової смерти, за що одночасно вислухаєте прегарних продукцій наших першорядних артистичних сил. Подрібна програма концертів на першій сторінці нашого часопису. — Не будьте глухі на крик розпуки голодних матерей і дітей, що доходить до нас зза Збруча!

— **II. Виставка картин Олекси Новаківського** отворена щодня в комнатах помешкання артиста — ул. Землякозського ч. 2. Звертаємо увагу загалу, що на виставці Новаківського находиться під теперішню пору около 70 картин стягнених з приватних збірок, які ніколи вже відтак не утворять такого повного комплету.

— **Подорожіння хліба.** На переговорах в звязку з пекарським страйком усталено на домагання пекарських майстрів такі ціни у Львові: 1 кг. житнього хліба в склепі 250, на ринку 245, в пекарні 240 мп., тзв. куликівський хліб 280 і 275 згл. 270 мп., пшеничний 340 і 335 згл. 330 мп., булки в пекарні по 18, в склепі по 19 мп. Ціни обовязують від 23. червня.

— **Відніс добре враження.** У секретаря норвежського посольства, який в перше приїхав до Польщі й замешкав в „Гранд Готелю“ в Кракові, вкрадено в тімже готелю гардеробу вартости пів міліона мп.

— **Градова катастрофа.** Пишуть нам з Мельниці: Дня 12. червня ц. р. навістила нашу околицю сильна буря. Перед вечером надтягнула страшна хмара і упав сильний дощ з градом. Цілі брили леду падали від Іваня пустого, попри Мельницю на Кудринці за Збруч. З буйної пшениці і жита ніщо не лишилось. Люди ще другого дня перед полуднем зносили мішками лід з поля. Вода в маленькім потічку розлялася по всіх городах в Дзвинячці і прорвала дві греблі в ставах. Риба закуплена купцями розплилась по всіх городах. По при дорогу дерева лежать неначе постинані. Се нещастя навістило оден пас в ярку понад потічок. Шкода необчислима.

— **Маґістратський бандитизм.** Оно ді писали ми про реквізицію домівки „Пласту“ для якогось польського урядника, причім річи згаданого Тов-а викинено на вулицю. Одночасно той сам маґістрат реквірує в українських каменицях помешкання на ріжні польські приватні „інституції“ як напр. ославлений „Rozwój“, що займається бойкотом жидівських і українських купців (вул. На байках ч. 27.) В тій самій камениці зареквіровано для одного урядника Поляка помешкання „першого оборонця Львова“, котрий має під Львовом постійне помешкання. В останній хвилі на поручення п. Наймана здержано реквізицію і справа досі не полагоджена у Воєвідстві, хоч лежить там від лютого.

— **Для розради.** Маґістрат міста Львова оголошує конкурс на два віна для убогих дівчат в квоті 1440 мп. (тисяч чотириста сорок!). Убігаючіся о те „приданє“ мають предложити 1) метрику хрещення, 2) метрику смерти родичів, 3) свідоцтво убожества, 4) свідоцтво моральности, 5) доказ, що батько був ремісником. Цікаво, хто буде „убігатися“ о той „посаг“, коли самі залучники до подання певно будуть петента коштувати більше, як 1440 марок! Нема то, як абдерівська льоґіка.

— **Огнєвий сезон в „редакторських“ мозках.** „Курєр Станісл.“, який у своїй „ґазеті“ кормить читачів плутаниною про „ревучі жаби“ і „експльозію сонця“ (sic!) подає для відміни перестерогу перед українськими пластунками, на яких привиджуються хорому редакторови — большевицькі шапки.

— **Зі страхіть російського попа.** „Рабочая Москва“ доносить: 7. червня ранком застав священик в церкві тверської Б. М. завішеного на шнурі трупа 13 літного хлопця. Показалося в слідстві, що того хлопця спустили бандити через вікно в копулі в цїли крадежі. Хлопчина справді заповнив свої кишені всякими цінними церковними річами але коли його підтягали назад, заплутався шнурок, що зловив його за шию і задусив. Бандитів поразив цей випадок так, що вони лишили нещасного злодія в церкві а самі втікли.

— **Катастрофа в Діренберг.** В купелевій місцевости Діренберг к. Галле відбувалися пописи пливаків. На деревлянім мості над рікою зібралася така маса глядачів, що міст завалився а люде попадали в воду. Утопилося 14 осіб, переважно дітей що викликало в цілій околиці незвичайно пригноблююче враження.

— **Європа винна Америці.** По обчисленням проф. унів. в Мічіґен, Д. Фріле, Европа винна Америці 15 міліярдів долярів. З тої суми 10 міліярдів належиться Зєдиненим Державам а 5 міліярдів иншим державам Америки. Про сплату тої суми навіть при значнім поліпшенню відносин не може бути мови.

— **Імпорт незмоєського воздуха.** Один льондонський лікар винайшов машину, при помочі якої можна буде імпортувати воздух з над моря до великих міст в глибині континенту, що причиниться до поліпшення гіґієнічних відносин в містах. Перші проби вже зроблено.

— **Смерть Бельґійця Коґґе.** В Нюпорт вмер дозорець гати (шлюз), Кароль Коґґе, який вславився в час світової війни тим, що під гураганним гарматним вогнем отворив шлюзи, заливаючи морською водою околиці Ізери і ратуючи тим робом уступаючу бельґійську армію від німецького полону. Він одержав всі найвисші відзначення коаліційних держав.

— **Три тижні Української Мистецької Виставки.** З Секретаріяту Української Мистецької Виставки пишуть нам: Два чергові тижні тривання Української Мистецької Виставки зазначились в порівнанню з першим, помітно збільшеною фреквенцією гостий. Характеристичне, що останніми днями переважають гості з провінції, які більшими і меншими ґрупами приїзджають до Львова виключно в цїли оглянення виставки. Найчисленнійші прогульки старшої шкільної молоді прибули зі Станиславова, під проводом Вп. пані проф. Наталки Гаврилової і з Перемишля під проводом Вп. пані проф. Олени Кульчицької. Крім того з місцевих гуртів відвідав виставку „Супруг“, учні ґімназійні під проводом д р С. Балея та декілька других місцевих шкіл. Протягом біжучого тижня поширено виставку експонатами А. Коверка, Льва Геца та Подушка. В парі з перестроєм виставки, яка розтаглася на входову комнату, уложено і видруковано катальоґ, що обняв 335 експонатів. Катальоґ заосмотрено вступом секретаря М. Голубця. Секретаріят Виставки сподіється, що протягом четвертого тижня, оглянуть виставку усі ті, що не могли досі з неї скористати. Перед замкненням виставки, яке відбудеться святочно в перших днях липня, буде ще прочитано кілька лекцій на теми сучасного українського мистецтва. Секретаріят, якого перше справоздання з виставки використало „Слово Польске“ як атут на тему „некультурности“ українського громадянства, вважає нищим своєї гідности реаґувати на інвективи польських писарчуків, яким радить за мість „пхати носа до чужого проса“ написати дещо на тему польської „культури“, якої наглядними зразками можуть послужити події останніх днів; от хочби спрофанування памятника в Винниках або звірська провокація „обивателів“ підчас українського свята св Евхаристії.... *Секретаріят У. М. В.*

Курс грошей.

Курси заграничних валют. Львівська неофіціяльна біржа нотувала дня 24. червня: американські доляри 4400—4.410, одинки і двійки 4.300—43 0, канад. доляри 4.300—4.325, одинки і двійки 4.200—4.225. нім. марки 13·40—13·60. сотки 13·20—13·50, дрібні 13.00—13·40, леї 27·00—28·00, дрібні 26 00—27 00, чеські корони 82·00—84·00, дрібні 81·50 до 83·50, австрійські тисячки новійшої емісії 650—680, старшої емісії 1800—1850, сотки новійшої емісії 60·00—70·00, стар. емісії 160·00 — 170·00, 50-коронівки 30·00—55·00, 20-коронівки 22—26, 10-коронівки 7—12, 1-ки і 2-ки 0 40—0·50, цар. рублі 5 сотки 160·—180, сотки 180—200 25-рубл. 110—125, 10-ки рубл. 1·40—1·55, решта дрібних 0·80—0·95 думські тисячки 32·00—42·00, думські 250 рубл. 20·00 до 30·00 карбованці 1·00—2·80, гривни 3·50—7·70, франц. франки 365—380, фунти штер. 18.000—18·500, шв. франки 775—780. Золото: 20 кор. 16.300—16.600, 20-франківки 15.500—15 800, 20 марківки 19·000—19·400, фунти шт. 15 000—15.500, 10-рубл. 21.700—21.500, дол. 3 950—4.100. Срібло: Австр. корони 295—300, 5-кор. 1580—1620, фльорени 750—770, рублі 1.180—1.200, копійки 6·20—6 50, амер. доляри 3300—3.350, половинки і чвертки 3.100—3.150, канад. доляри 3.000—3.100, дрібні 2.800—3.000, леї 300—310.

ДАЙТЕ ПРАЦЮ
УКРАЇНСЬКИМ ІНВАЛІДАМ!
ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
„Союза Українських Інвалідів“
Львів, Руська ч. 3. II
Один уділ 1000 Мп, — вписове 100 Мп.
XXI 1—7

ЖЕРТВИ

Голодній Україні

зложених в „Дністрі“ кн. 13.380 в часі від дня 22. мая по день 6. червня в польських марках:

376 500 уряд парохіяльний св. Юра Львів, 212.000 Комітет допомоги В. Україні Ст. Кути, 88.100 громада Богданівка коло Львова, 77.000 збірка в Винниках, 71.500 тов. „Земля“ і урядовці „Землі“ Львів, 62.750 ред. „Землі і Волі“ Львів (збірка); по 50.000 д-р Володимир Кіжик Львів, „Народня Торговля“ Львів, Тов. „Достава“, д р Ст. Брикович, о. І. Миколаєвич Гиновичі, громада Миклашів; 47.872 парохіяне Запитова, 47.100 збірка в Левандівці коло Львова; по 45.000 І. Гонтарський, професори акад. ґімназії Львів, 32.146 о. Володимир Сухий Волоске, 30.850 громадяне с. Мізуня (через о. Дорожинського, 30.535 громада Жовтанці (збірка), 27.700 о. Йосиф Логинський Струтин (збірка), 24.156 о. Токар Підгайці (збірка), 23.276 службовики „Дністра“, 23.000 уряд парох. Бережани, 20.260 збірка церкви Холоїв, 20.142 парохіяне Успен. церкви Львів, 20.000 Аматорський Кружок Холоїв, 20.100 Аматорський Кружок Глиняни, 16.860 збірка служби „Нар. Гостинниці“ (Д. Гольдберґа), 16.800 гром. Бабина і Пиняи, 16 550 парохіяне с. Глиняни і Заставе, 15.765 о. Гошовський за громаду Збоїска, 15.700 весільні гості Остапчука Чабарівка, 15.500 д р Гр. Гарматій, 15.000 о. Ів. Піджарко Яричів, 14.600 Маруся Федусевичівна Львів, 14.450 гр.-кат. уряд парох. Мужилів, 13.500 урядники „Союза Ревіз.“, 13.500 уряд парох. Смільне, 12.900 Михайло Галущинський збірка, 12.500 школа ім. Шашкевича Львів; на 12.000 Волод. Кипріян Немирів, о. Петро Яцишин Рипянка (збірка).

З приводу „Тижня Української Дитини“

у Львові від 21. до 28. мая 1922 р. вплинуло до каси львівської філі Українського краєвого товариства охорони дітей і опіки над молодю в марках польських:

І. Зі збірок по церквах у Львові 21. мая 93.750, 25. мая 73.760, 28. мая 72.093, II. фестин на площі „С.-Б.“ 25. мая: зі вступів 320.338, з льотерії 108.932, з буфету власного 50.657, 15% з буфету п. Вовка 15.850, з колеса щастя 8.392, з почти 6.647, жертви готівкою на фанти 62.000. Фантів на льотерію в натурі зібрано 173. шт. III. з відчиту д ра О. Барвінського 21. мая 6.092, з виставки захисту СС. Василіянок 22. мая 31.500, з виставки середних шкіл 23. мая 34.950, з вистави всенародних шкіл 26. мая. 16.938, з вистави Укр. Захоронки 27. мая 12.500, IV. Збірки по школах: Академічна ґімназія головне завед. 28.215, філія 20.820 і 1000 карб., учительський семинар 1.417, школа ім. Шевченка хлоп. 3.845, дівоча 7.120, школа ім. Шашкевича 8.945, школа ім. Грінченка дівоча 12.578, школа ім. кн. Льва 2.700. V. з принагідних збірок: На загальних зборах „Дністра“ 13.924, в „Міщанськім Брацтві“ 20.377, в духовнім семинари 95 питомців 8.115, в товаристві „Земля“ 6.185, при роздачі свідоцтв на курсі діріґентів „Просвіти“ 900, складачі Ставропигійської друкарні 1.600, в тов. „Сила“ 2.500. VI. Зі збірок на провінції: в церкві на Клепарові 5.337, в церкві в Рісні руській 1.250, на Баторівці 1.400, на Левандівці 8.612 в Сухорічи 2.000, в Устю епископськім 2.000, в Сороках львівських 2.380, в Молодькові 665, в Княжівських 1,600, Ґрупи полонених старшин У. Г. А. в Тухолі 3.000, Шкільна дітвора в Тустановичах з вистави „Серед цвітів“ 10.000. VII. Від поодиноких осіб і товариств: Кружок молоді IIIа академ. ґімн. головне завед. 800, В. Цепикевич Львів 1000, Ю. Нападієвич Львів 1000, П. Пєсцьоровський Львів 1000, М. Янович Львів 800, І. Іжицький Львів 1000, пром. дім „Достава“ Львів 10.000, д-р Л. Сафіян Львів 500, Маврикій Фукс Львів 1000, д р В. Бачинський Львів 1000, М. Заячківський Львів 1000, о. Е. Бачинський Львів 1000, Ю. Гарух Львів 1000, д-р І. Куровець Львів 1000, В. Кульматицький Львів 1000, д р А. Говикович Львів 3.000, д р Я. Олесницький Львів 1000, Л. Рожанський Львів 1000, читальня „Просвіти“ на Городецькім 2.000, книгарня Наук. Тов. ім. Шевченка 6.000, о. Е. Качмарський Славсько 500, чит. „Просвіти“ на Богданівці 2.251, М. Стахурський Ріпчиці 5.000, о. І. Коцик Щепетівці 1000, о. Г. Лисинецький Космач 2000. М. Гординська Воля стариська 1.000, А. Проскурницький Мелец 2.000, В. Стефаник 1.000, д-р І. Кос Комарно 1000. Всего доходу брутто 1,146.235 мп.

Розходи: 1) Уладження вистав (оплата саль, світло, декорації, служба, поліція, друк програм і запрошень 48.410 мп., 2) уладження фестину (орхестра, площа, оплата маґістратови, підвечірок дітям, які вправляли на площі підчас фестину, буфет, поліція) 96.900 мп. 3) Друк відзнак і афішів 83.576 мп. Сума 228.885 мп.

Чистий дохід 917.350 мп.

Жертви, які вплинули по упливі „Тижня Дитини“, оголошені будуть пізнійше.

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВІСТНИК.

Рецензії і замітки.

Малий лікар. Гігієна для дітей в „образках і віршах. На днях появилася в розпродажи під таким заголовком книжочка видавництва львівської філії Українського краєвого Товариства охорони дітей і опіки над молодіжю у Львові. — Книжочку сю після вказівок лікаря д-ра Олександра Барвінського звіршував Юра Шкрумеляк а гарними ілюстраціями змалювала артистка малярка п. Олена Кульчицька. — Книжочка ся більшого формату на гарнім папері о 32 сторінках в гарних дотепних віршах і гарними образками подає нашим дітям перші поняття гігієни, учить малі діти, як берегтися від ріжних пошестних внутрішних, шкірних, очних недуг, плекання зубів, дає наглядні науки в випадках сваволі дітей, скалічення очей і уха, учить чистости рук, ями уст, остерігає перед їдженням диких ягід, гігієни хати. Книжочку сю зачинає гарною віршованою промовою малий лікар: Діточки мої маленькі, трошки більші і дрібненькі, ті що з десять літ вже мають, ті що тільки підростають: всі слухайте мене, бо в тій книжочці вам усе на здоровлячко піде. Чи біляве, чи чорняве, чи руденьке, чи русяве, чи погане, чи гарненьке, чи збиточне, чи чемненьке, хлопчик чи дівчинка мала, слухай свого лікаря, то для твойого добра! — Після гарної промови йдуть віршовані гігієнічні і лікарські поучення в оповіданнях як Данко Короста, Хома Трахома, Максим Беззубий, Андрух Збиточнюх-Зачіпайло, Осип Хробачак, Петро Вовча-Ягода, Галина Шкарлятина, Нінка Червінка, Юрко Фасоля, Хрестина Терпентина-Лесева-Хата, Славця Колтунцьо, Павлусь Небоюсь, Николай Чирап, Пошесть. Малий лікар кінчить свої науки так: Все що ви тут прочитали і в головці записали, треба добре памятати для добра свойого знати. Як приймете всі ті ради до діточої громади, всі будете гарні, смілі, дух здоровий буде в тілі. Хто сю книжочку ме читати, буде в силу все зростати, сам усе свобідний буде. — Тож нехай під кожду пору, йде ся книжочка вам на втіху, на здоровлячко дитині і на щастя Україні.

Видавцям і авторам сеї гарної пожиточної книжочки для дітей щира подяка від громадянства. Книжочка „Малий лікар" в гарний, дотепний популярний спосіб, подає малим дітям перші поняття гігієни, вона доповняє популярні педагогічні видавництва як Світ Дитини і другі. Книжочка ся повинна знаходитися в кождім домі, де є дітвора, а всі, що люблять діти повинні масово ширити її. *Д-р Куровець.*

„Відьма" („В чарах кохання").
Романтична опера на 3 дії з прольогом.
Лібретто С. Черкасенка.
Музика Я. Ярославенка.

У нас тяжко-претяжко о лібретта. Мимо цього п. Ярославенко мав те щастя, чи горе здобути їх аж два для себе: „Бабський бунт" та „Відьму".

Помисл „Відьми" був добрий: дати нам нашого, своєрідного „Фавста". Що зробив з нього лібретист?

Прольог: Максим Гонивітер, Запорожець, пірваний любовю до Марти, не славної шинкарки „Куми Марти", а відьми, перебраної за чудову шинкарку, записує душу лисому дідькови, наймитови у Марти, щоби її здобути на одну ніч. I. Дія: В зачарованому шинку товариші сторожать Максима, щоби його лисий дідько не пірвав, але засипляють; являється Марта і з Максимом западається під підлогу. II. Дія: На галяві перед пеклом сторожать ковалі пекольну браму та з нудьги пускають електричні іскри, пожичені з „Циганського барона". Максим з Мартою входять у пекло. III. Дія: У пеклі чорти з чортицями справляють бенкет. На їх пострах надходить Нечмира, побратим Максима, щоби визволити побратима. Грає о него з відьмою у карти. Два рази програє. За третім разом приходить до голови по розум, перехрещує карти, виграє і забирає Максима з пекла а хороша Марта перемінюється у погану відьму.

Плян є, хоч II. дія могла би без шкоди для цілости цілком відпасти. Але поза сам плян лібретист майже зовсім не вийшов. Жадного поглублення драматичного, порушення життєвих проблємів, викінчення типів, зясовання характерів, жадних настроїв, інтриґ, побічних осіб, побічних сцен, які були би інкорпоровані і тісно сплетені з головною темою. Мефістофель вийшов дуже блідо: се мужик-наймит, якого ціла питома характеристика, се два малі ріжки причіплені до чола. Коршмар не має що робити та дрімає собі і не знати чого йде в II. дії аж під брами пекла, хиба щоби там відспівати свій характеристичний куплет. Також лісовик вліз в авантуру в II. дії не знати по що, бо в акцію цілком не вмішався. Навіть хори творять тільки тло акції, але з нею органічно не зливаються, так що співають немов на концерті або в грецькій драмі, а поза тим не мають що робити.

Підчас увертури хор співає за сценою: настроєва новість, яка заповідає щось великого! Підноситься куртина і хор співає вже без заслони і без акції, аж доки і хор і музика не змучаться. — Максим залюблюється у Марті і запродує лисому дідькови душу вже без музики та говорячи прозою, хоча на афіші читаємо про оперу. — А міг би був се зробити і без хору. — В I. дії для відміни виступає мужеський хор. Ціла його акція, що як добра варта засипляє, щоби Марта і Максим могли запастися під землю. II. дію треба було сильно розробити. Отже впроваджується три русалки, що з боку за дошкою лазять по підлозі і не маючи що робити, ловлять блудні огники. Вводиться також невідомого лісовика, якого зачіпають дівчата і балет. III. дія має акцію і темперамент і сценерію, длятого вже жадних епізодів не вводиться.

Уродилася слабосильна дитина: треба було її охрестити. Отже названо її „Відьмою", а при зміні репертуару „Шинкаркою". А щоби хто не відстрашувався від такого титулу, додається в скобках біномен: „В чарах кохання", хоча в цілій штуці ані чарів, ані кохання нема.

І в який же музичний костюм убрати сю дитину? Оперета? — Але у всім за мало дотепу. Отже ніщо иншого, тільки опера! Помимо прози в прольогу — опера і то романтична, хоч в ній романтизму ані крихти.

Музика Ярославенка має стиль не модерний, жаром пориваючий цілу душу в кождім такті, ілюструючий кожде слово мовою музики, але передвагнерівський, спокійний, розпливний, мельодійний, без острих модуляцій, в якому та сама музика підкладається і під другу строфу; інструментація без глибоких характеристик, достосована більше до „cantus firmus".

Справді аж жаль бере, що композитор вложив в сю справу тільки таланту, інвенції і праці. А темперамент, ритміка, бравура, так цінні у лекшій музиці, варті були лучшої теми. Лібретто дає головну ролю хорам, так що можна би назвати оперу хоровою, і інструментальним вкладом, які мусять виповнювати порожнечу акції. І се підходило під хист п. Ярославенка, який є мистець в хорах, так що вони вийшли знаменито і в композиції і у виконанню. Сольові партії приходять майже епізодично і не мають поля до попису ані в грі ані в співі. Найхарактеристичнійше випала арія жида в II. дії, основана на артистичнім жидівськім мотиві.

З виконавців одиноку жіночу сольову партію Марти (сопран) репрезентувала п. Стадникова. Апарицiя (перероблена на брунетку) дуже уймаюча, але за мало демонічна; голос симпатичний, у високих реґістрах білий та острий. П. Гаєк (Максим — тенор) був голосово добре розположений, тільки годі було в нім добачити „Гонивітра" — Побратима Нечмерю (бас) грав добре п. Рубчак, співав би також добре, коби хоч трохи школи. В інтерпретації п. Данчака (барітон) годі було знайти лисого дідька, або хоч би тінь Мефістофеля. Типовим, як завше, був жид-крамар в особі п. Крушельницького, його tenore buffo до ролі був доцільно дібраний. Голос чумака деревляний і невишколений. Primaballerina, п-на Гаврилко, виступила в строю завоальованої Еви; се було... женуюче. Орхестра і хори під вправною батутою п. Барнича трималися незгірше і за його працю належиться йому признання. (Х).

„Збірник пісень і забав для дітей" зложив М. Тележинський — Станиславів 1922.

Наголовок і перша сторінка від автора і видавництва заповідають, що книжочка має послужити для народних шкіл, дитячих садків. Має служити також для навчання дітий співу і естетики. Має вона заповнити недостачу підручників для дитячих забав з піснями.

Цю люку книжечка справді заповнює, але ніщо більше. Пісень не беруся оцінювати, бо на тім не розуміюся. Трохи розуміюся на забавах з піснями і про них поговорю. Є тих забав 12. Та дуже нещасливо вибрані. Візмім для прикладу забаву на ст. 15. „Журавель". Співається там „а я тому журавлю ручки, ножки поломлю". Зовсім непедагогічний зміст. Кождий батько чи мати не то учитель буде уникати чогось подібного дитині не то з народньої школи, але з дитячого садка впоювати. А дальше опис тої забави „дитина, що стоїть в середині кола — когонебудь цілує". Та чейже треба подумати про основи гигієни і то в такім збірнику дітей, як дитячий садок чи народня школа.

Візмім забаву на ст. 19 п. з. „Савка". „Прийшов піп — Савка втік". Чи зі страху? А коли так, то в страсі не повинні ми дитини виховувати і то впоювати в неї страх перед священиком. — Се дуже нагадує мені світом забуте село, де перед кождим чужим втікають діти.

Не хочу забирати більше примірами місця. Автор зібрав, що попало йому під руки, аби тільки люку заповнити, але дійсної підпомоги не дав. А коби був лиш трошки підождав зі своїм підручником і прийшов на попис дітий підчас „тижня дитини" у Львові, був би певно пішов за п. Суховерською і вибрав кілька гагілок як „Там на горі барвінець", „А нашії огірочки вються" ітд., пісню „Жнива" зілюстрував рухами і переробив її на забави, вона так надається до цього...

Ст. Гайдучок.

Мистецька хроніка.

Літературне життя на Великій Україні.

З листу одного видатного київського письменника довідуємося, що літературно-видавниче життя України переживає страшну кризу. На цілу Україну не має ні одного українського часопису. Припинено навіть офіціяльні „Вісти", мовляв, уже „обращатса к людям па людскі" а не по „хахлацьки". З журналів виходять в Харкові тільки „Шляхи Мистецтва", яких вийшло вже 3 числа та ні одно з них не попало до сього часу в Київ. В Харкові заходилися деякі люди над обновою „Літературно-Наукового Вістника", але відтак мусіли закинути і думку про це. Аркуш друку коштує там — пів міліярда карбованців! Через те в руках поодиноких видавців і авторів призбиралося багато матеріялу, якого ніяк використати. Деякі з журналів, як „Наше Минуле" або „Книгарь" були складені та видруковані, та „влада" розпродала їх на макулятуру. Між иншими десь в друкарських магазинах дожидає своєї черги наклад II. тому „Записок" Київської Академії. Між иншими було примушене припинити свою діяльність неперіодичне видавництво „Слово", яке видало було декілька оригінальних творів та передруків. Одним словом моральний голод Великої України відповідає фізичному, до якого довели цю „молоком і медом текучу" країну бандити з московського Кремлю.

„Брехня".

В мінхенському драматичному театрі „Kammerspiele" йде з великим успіхом Винниченкова драма „Брехня".

Друк української книжки за кордоном.

Перед зібраними в торговельній палаті видніщими видавцями Мінхену виголошено на днях консулем В. Оренчуком експозе про задачі і перспективи для німецьких видавців на українському книжному ринкові. Зараз ведуться переговори зміряючі до основання українського видавничого товариства в Мінхені.

Відновлення представлень в Оберамерґау.

В цьому році вперше після війни відновлено в маленькому баварському селі Оберамерґау вистави звісних на цілий світ містерій. Всі ролі як прим. Ісуса, Марії, Петра, Пилата, Івана і т. д. грають виключно місцеві селяни та селянки. Багацько чужинців, а особливо Американців та Англійців відвідує ці на причуд гарні вистави.

Бібліографія.

Антін Крушельницький: УКРАЇНСЬКА ЧИТАНКА для першої кляси середних шкіл. Четверте, змінене видання зладив д-р І. Копач. — Львів. Накладом Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 192. З ілюстраціями.

Островський Володимир: ВІВЦІ І ПАСТИРІ. Оповідання з життя Холмщини. Львів 1922. Літер. бібл. „Русалка". Вст. 17. Ст. 72 16⁰.

„ТЕАТРАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО". Рік І. ч. 3—4. Місячник театру і сцени. Львів 15. червня 1922. Ціна 200 мп. Зміст: Театральний фонд. *І. Велигорський:* Вчера і нині. Школа нац. танку В. Авраменка. М. Бенцаль. *М. К.* Нова доба в розвою українського театру в Галичині. *А.Г.* Відкликана вистава. *а. г.* Про акторські ризи. Портрет М. Морської. Рецензії і замітки. Провінціональні театри. Аматорський театр. Хроніка. Бібліографія. Оголошення.

„УКРАЇНСЬКА МИСТЕЦКА ВИСТАВКА" (Катальоґ). Львів 1922. Ст. 16 8⁰. Зміст: 1) М. Голубець. Вступ. 2) Катальоґ. — Ціна 200 мп.

Редакція „Літературного Вістника" просить П. Т. Авторів і Видавців у їх власному інтересі подавати при пересилці видань їх ц ну та місце головного складу.

КІНОТЕАТРИ
КОПЕРНИК і МАРУСЕНЬКА
виовітлюють від четверга 22. червня 1922 р. незрівнану драму на 6 дій, яка лучить дійсність з поетичною леґендою, оперту на новелі Проспера Меріме'а „ВЕНЕРА З ІЛЛЄ" і поеми Генрика Гайного „БОГИ НА ВИГНАННЮ" п. з.
„ВЕНЕРА — БОГИНЯ ЛЮБОВИ".
В головних ролях, найкращі артисти екрану МАГДАЛИНА, СОНЯ ПАВЛО АСЛЯН.

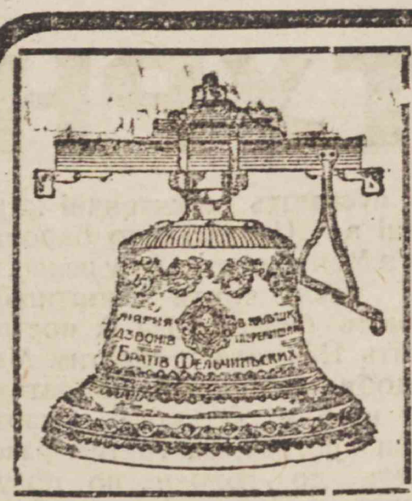
Найліпші ДЗВОНИ
ПЕРЕДВОЕННОЇ ЯКОСТИ
є на складі і можна замовляти у — істнуючої від 1808 року фірми —
БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ
в КАЛУШІ або філії в ПЕРЕМИШЛІ вул. Красіньского ч. 63.
На жадання висилається цінники оплатно
УВАГА: Ніяких аґентів не маємо і не висилаємо, як і також крім Калуша і Перемишля ніякої філії не маємо. — — — — 1795 1—10

Шаріть наш часопис!

ОПОВІСТКИ.

З приводу іменин дир. Івана Айтельбеґера складають „Голодній Україні" слідуючі складачі і машиністи друкарні „Діла": Сагайдак С. 500, Котюшко С. 500, Зараньскі В. 500, Вуйціцкі В. 500, Мусій В. 500, Синюта М. 500, Ґрень П. 500, Данилюк Е. 500, Мартинів Е. 500, Лин М. 1000, Янішевський Ст. 1000, Калаґур М. 1000, Гарух М. 1000, Ґец Л. 1000, Горний В. 1000, Шевчук В. 1000, Микитка А. 1000, Бесекерскі 2000, Кічор Ст. 1000, Кліщ М. 1000, Микитка Ст. 2000, Гадзікевич Ол. 2000, Галушка М. 2000, Терлецкі Ст. 2000, Буняк П. 2000, Мусій Ів. 2000, Сімашкевич Х. 200, Гузар Йосиф 1000. — Разом 29.700 мар. п.

Дня 25. червня о 5. год. по пол. відбудуться на площі С. Б. легкоатлетичні змагання в бігу на 100 і 400 м. для юніорів. — Зголошення приймаєся тогож самого дня від год. 3—4 на площі С. Б. — „Україна", Виділ секції легкоатлетичної.

Подяка. Старшина „Сокола-Батька" складає отсим подяку Селянській механічній ткальни „Полотно" у Львові (вул. Зіморовича ч. 20.), за достарчення нею „Соколови-Батькови" даром товару вартости 12.000 мп. 1791 а) 1—1

Другий курс пожарництва. Заходом пожарної Секції „Сокола-Батька" відбудеся в днях від 26. до 29. червня ц. р. включно в сали „С.-Б." при вул. Руській ч. 20. другий курс пожарництва. — Викладати будуть: орґанізація пожарних сторожий Ів. Ґнат, пожарництво Л. Огоновський, лікарська поміч д-р В. Кашубинський і руханка С. Гайдучок. Наука тревати буде в годинах від 6—9 вечером. — За Старшину „С.-Б." М. Заячківський голова в. р., Кость Єзерський справник в. р. 1791 а) 1—1

Вправи в „Соколі-Батьку" підчас ферій відбуваються для членів і ст. учеників у второк і пятницю від 8—9. год. вечером, для ремісничої молоді в середу від 8—9., а другу годину назначить учитель. — Руханкова секція „С.-Б.". 1775 а) 1—1

Вже вийшло „МОЛОДЕ ЖИТТЯ", пластовий часопис ч. 6—7 за червень-липень 1922., ціна 100 Мп. Замовлення і гроші приймає адміністрація, Львів, вул. Домініканська ч. 11, І. п. 1772 2—2

Спільні Широкі Сходини членів Кружків УПТ. ім. Ганни Барв'ок і Т. Шевченка відбудуться в неділю 25. червня ц. р. в школі ім. Шевченка при вул. Мохнацького 12. о годині 5. по полудни. На дневнім порядку: 1. Відкриття Сходин. 2. Рідна Школа в життю народа — реф. дир. М. Галущинський. 3. Школи УПТ. у Львові — реф. К. Малицька. 4. Дискусія — внесення. Всі громадяне і громадянки стрийського передмістя повинні явитися на цих сходинах з огляду на вагу справ, які мають бути порушені в рефератах. — За Старшини Кружків: Д-р Іван Волошин, Константина Малицька. 1728 5—5

Подяка. Неумолима смерть забрала мою Найдорощу Подругу Катерину В тяжкім горю, цею дорогою складаю найщирійшу подяку Впр. ОО. за Службу Божу, їх молитви та участь в похороні: Впр. о. деканови П. Валюхови, парохови в Трускавци, а Впр. о. Канонікови Мих. Вербицькому парохови в Улині за чудову прощальну до сліз зворушуючу проповідь. Широ дякую церковному хорови і всім учасникам сумного обряду за відпровадження з процесією Тіла Покійної з церкви на кладовище. — Доброгостів, дня 11. червня 1922. — Сидір Хтей. 1792 1—1

ЛИСТУВАННЯ.

(Запити і відповіди).

Хто з П. Старшин або Козаків 2. куріня IX. бриґади У. Г. А. знає, що сталося з хор. **Іваном Дорошаком**, котрий захорів на тиф в селі Бродецкое біля Бердичева а перейшов до II куріня з Армії У. Н. Р., буде ласкавий повідомити Мирослава Заворотюка Стаї п. Ковчів. 1765 2—10

Дрібні оголошення.

ПРИСТІЙНИЙ і лагідної вдачі мущина, літ 32, з укінченою низшою торговельною школою, бувший австрійський рахунковий, тепер при Українській армії на Чехах, навяже переписку з інтеліґентною панночкою або вдовою до 30 літ в матримоніяльній цілі. Чисто на скорий поворот до Батьківщини тому супруже не виключене. Річ трактую серйозно. Зголошення можливо з фотографією, котру під словом чести на бажанне відішлю назад, або свою пришлю, прошу слати до Адміністрації Гр. Вістника під „Родинне щастя". 1793 1—1

СТОЛЯРСЬКИХ трох челядників, також трох хлопців до науки, літ 16. прийме Іван Вертипорох, столярський майстер в Клепарові вул. Церковна у Львові. 1798 1—2

ПОШУКУЄ лекції на вакації фільозоф Смольський Львів, Глинянська 5. 1801 1—1

НЕ ТОПЧІТЬ ЗОЛОТА, яке в около Вас лежить, а жадайте поучення як його збирати. Подайте негайно свою адресу до Спілки Українських Кооператив Галичини у Львові, Зіморовича 20, а поучення одержите даром і оплатно. 1790а 1—2

ДАРОМ ВИШЛЕМО милу і користну розривку на час вакацій і взагалі, кождому, хто подасть нам свою адресу. „Товаромін" Львів, Зіморовича 20. 1790а 1-2

СТАНЦІЇ у Львові для ученика VII. кл. ґімн. і учениці II. кл. ґімн. пошукую. Зголошення слати: Уряд парохіяльний Хмільно в. Лопатин. 1764 3—3

ГЛЯДАЮ совісної особи до помочі в домашнім господарстві. Зголошення з услівями сейчас: о. Савойка, Селиска п. п. Динів. 1767 3—4

СПОСІБНОГО мулярського майстра або підмайстра, евентуально будівничого прийме до робіт на провінції Інж. В. Рижевський Львів, вул. св. Яцка ч. 14/II. п. Застати можна від 3—5 по пол. 1787 2-3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Адвокат і оборонець в карних справах
Д-р Степан Баран
від 1. липня 1922. буде вести свою канцелярію
1752 4 8
В ТЕРНОПОЛІ, вул. 3. МАЯ ч. 5.
(готель Адлера, побіч Нар. Торговлі).

ОСТАННІЙ ЧАС КОСИ і СЕРПИ
1799 ЗАМОВИТИ 1—1
Висилає сейчас „УСТРІЙ" — Спілка з обмеженою порукою — Бюро: ЛЬВІВ, вул. Личаківська 64/II.

Трускавець
Д-р Р. Білас
1630 ОРДИНУЄ 5—8
Вілля Русалка.

В д 22. літ виконують наші робітні суконь і білля всякі роботи почавши від перерібок аж до найвибагливійших що до ґусту й моди жіноч. убовів. Також наш склеп продає полотна, шифони, хустки, гафти, крав. прибори, нитки і ин. гуртом і подрібно. — Дешеві ціни і солідна обслуга. — — — — — —
Жіноча Спілка промислова
„ТРУД" ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 39. XV (вл. дім). 4-20

Конціпієнта сутинованого
прийме зараз адвокат
Д-р Секела в ПЕРЕМИШЛІ — вул. Фредри ч. 6
1793 1—2

Фабрика зеркал і шлифарня шкла
- ЙОСИФА ТОРТЕНА -
ЛЬВІВ, ПІДВАЛЛЄ 3,
1788 — поручає свої виробки. — 2—3

Канцелярія Т-ва „Взаїмна Поміч учительська" Львів, Оссолінських 3, II. потребує сейчас — — —
ОСОБИ
що уміє добре писати на критій машині (Remington). 1800 1—1

:: :: „У-БУ-С" :: ::
УКРАЇНСЬКИЙ БУДІВЕЛЬНИЙ СОЮЗ
Львів, вул. Осолінських 5
продасть зараз:
праси до виробу цементових дахівок та бетонів, дахівку, бляху і т. д. — — — —
виготовляє проєкти:
церков, приходських та громадських будинків, млинів, фабричних домів і т. д.
XVI 4—10

Повідомляємо членів кредитов. тов-а „САМОПОМІЧ" в ЗОЛОЧЕВІ
стов. зар. з обм. пор., що
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
членів відбудуться в понеділок 24. липня 1922. о 14 зглядно 15 год. в канцелярії адв. д-ра Дрогомирецького в Золочеві з денним порядком:
1) Відкриттє Зборів.
2) Вибір предсідника Зборів.
3) Доклад о стані Товариства.
4) Вибір Надзірної Ради.
5) Внески членів.
Коли не було би компросту до Зборів на 14 год., то того самого дня о 15. год. відбудуться другі Загальні Збори з тим самим порядком.
1766 За Надзірну Раду: 3—3
Е. Монцібович д-р Ів. Дрогомирецький

Машини до виробу цементових дахівок, Плужки до обгортання барабель, Хрести, громозводи, вікна огородження, ВАГИ ДЕСЯТНІ, ЛІЖКА ДЛЯ БУРС
і всякі слюсарські роботи виготовляє 1553 9-10
МИХАЙЛО СТЕФАНІВСЬКИЙ у Львові, вул. Варстатова ч. 10 (між вул. Кордецкого і Рицерською). — —

ВЖЕ НАДІЙШОВ БІЛЬШИЙ ТРАНСПОРТ ЗАГРАНИЧНИХ МОДЕЛІВ:
1528 8—10
ВОВНЯНІ І ШОВКОВІ СУКНІ трикотові, блюзки, гальки, шляфроки, рукавички, панчохи, діточі суконки і жіноче білля. Найсолиднійше і найдешевше поручає — —
МАГАЗИН НОВОСТЕЙ ДЛЯ ПАНЬ ШТАДЛЕР і ШАРҐЕЛЬ — ЛЬВІВ — вул. Сикстуська ч. 16.

Українська кравецька робітня
Івана Сіменовича
в Станиславові. вул. Сапіжинська 23,
(ріг 3. Мая)
виконує солідно та скоро всякі замовлення, входячі в обсяг кравецтва мужеського і з власного матеріялу у великім виборі після найновійших журналів.
1538 8—?

Видає і за редакцію відповідає Олекса Кузьма. З друкарні Спілки „Діло"

KUL